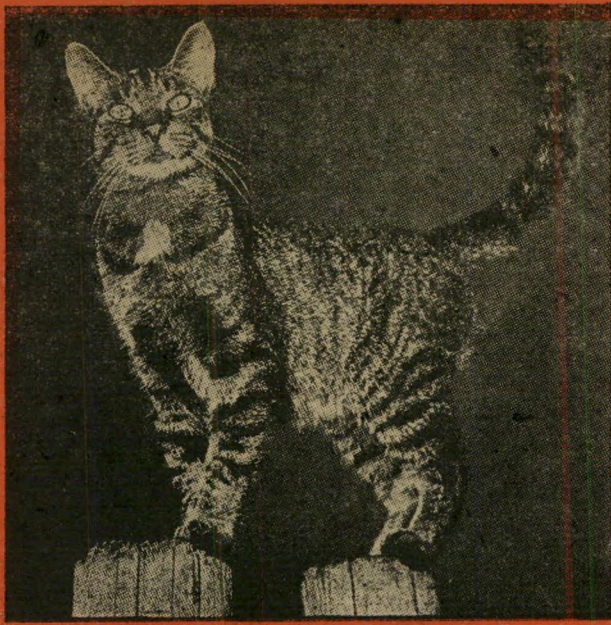

התול בשק

לפני שבוע הכריז מנהיג תנועת החרות, מר מנחם בגין, כי הוא מוכן להקים ממשלה, לכבוש את ירדן ולעשות עוד כמה דברים נועזים. אולם כשהתבקש לעשות דבר כה פשוט, כמו לצייר חתול, הוא נרתע וסרב. מר משה שקד, ראש עיריית נתניה, היה מוכן לעשות הכל כדי לסלק את קודמו למשרה. אבל לצייר חתול? לא ולא! כי רק מעטים מכין האנשים, המוכנים לעשות יום יום דברים נועזים מנאום בכנסת ועד הצגת מחזה בפני קהל ישראלי, מוכנים להעניו ולצייר חתול. החתולים בעמוד זה הם יצירותיהם הבלעדיות של אישי החברה הישראלית. מה אומרים הציירים? מה מסתתר מאחורי החתולים החכיכים? זה כבר ענין לגרפולוגים.

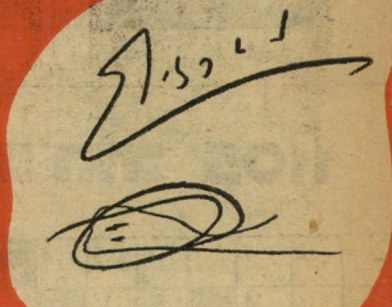
יגאל מוסינזון, מספר, זרק את הי חתול שלו לכלבים. התנצל הוא: "הייתי התלמיד הכי גרוע בביתה. בציור." שלשה נסיונות נוספים של מוסינזון לצייר חתול יפה יותר, עלו בתוהו, והמוצח ביותר נראה בעיניו הנסיון הראשון.

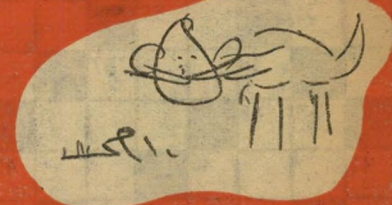
ד"ר יוחנן באדר, ה"כ חרות, הסכים לצייר חתול ללא כל היסוס, למרות שמנהיגים אחרים של מפלגתו, כולל מנחם בגין, לא העיזו אפילו להתחיל לנסות ולי צייר את החתול. התנהם באדר אחרי שסקר בגאווה את מלאכת כפיו: "אני מקוה רק, שיש אנשים שמציירים יותר גרוע."

משה ברושמיין, צייר הדמויות היהודיות ודמויות העמלים הידוע, צייר חתול ענק ומטיל אימה.

ישראל ברזילי שר הבריאות והי דואר, ניסה לצייר חתול (בקו הדק) מחק אותו כועס: "אל תבלבל את המוח!"

אברהם שניאור, בחיר בדורסלני ישראל צייר ואמר: "החתול שלי דומה לחזיר."

יוסף ירון, שחקן תיאטרון הקאמרי היה היחיד שצייר ראש בלי גוף, במשיכות עפרון נמרצות האפיינות לו.

שבתאי פטרושקה, מנהל התכניות המוסיקליות של קול-ישראל ומנצח תזמורת שירות-השירות, צייר חתול בדיוקנות. לא משום שמוסיקת קול-ישראל דומה ליללת התור לים, אלא "מפני שיש אצלי בחצר הרבה חתולים."

שבתאי פטרושקה, מנהל התכניות המוסיקליות של קול-ישראל ומנצח תזמורת שירות-השירות, צייר חתול בדיוקנות. לא משום שמוסיקת קול-ישראל דומה ליללת התור לים, אלא "מפני שיש אצלי בחצר הרבה חתולים."

אורנה גפרי, רקדנית, ציירה מיד כשהתבקשה לצייר חתול, את פניה של מרלין דיטריך. "זאת בשבילי חתול." בציור שני רשמה כבר חתול בתנועת רקוד מקצועית.

יעקב הורדוב, שוער הכדורגל המהולל ציין בסיפוק: "בבית" הספר, לא יכולתי לעשות אפילו קו בלי סרגל."

עודד אבישר, מתואי ומנהל היכלי התרבות, צייר חתול תרבותי וציין לכסוף: "זה חתול? זה ספינקס!"

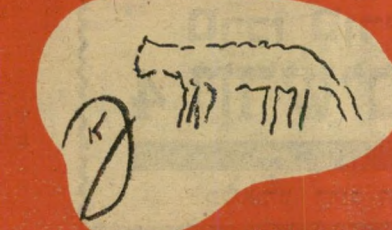
שלמה ברישביט, שחקן תיאטרון הבימה, צייר חתול שכאילו נכנס בו הדיבוק, זכר לאסכולה של הוגי הבימה כמוסקבה.

היי קילום, הפמאי יליד ארצות-הברית, חיפש מודל ברחוב לפני שהתחיל בציור.

שמעון ישראלי, זמר ושחקן תיאטרון רון סמבטיון צייר חתול במצב זה משום ש"תמיד אני רואה אותם ככה. תמיד הם בורחים מפני. חוץ מזה אינני זוכר איך הם נראים מלפנים."

אפרים גוזמן, איש עסקים ועסקן צבאי צייר חתול למרות שאמר: "אתם חושבים שמעם אחת השבי תי איך נראה חתול בכלל?"